

‘t ass Fréijoer!

Eent vun deene Gefiller, déi och bei deem Granzegste vun äis ‘eppes maachen’. Mir sinn nun emol e Stéck vun der Natur a gin, ob mir wëllen oder net, mat deem, wat si äis ze bidden huet. Et ass zimlech gelungen, wéi déi eenzel vun äis et mat de Joereszäiten hunn; déi allermeescht sinn de spéiden Hierscht an de Wanter ower net grad, fir an d’Luucht ze sprangen’, ower d’Fréijoer mécht knapps een, ‘däereg’.

An eisem Deel vun Europa gëtt et keng Sprooch, an deer net en etlech begeeschtert, vrun allem ganz romantesch Texter, dmeesch Gedichter a Liddercher iwwer d’Fréijoer ze fanne sinn; natierlch och iwwer de Summer an den Hierscht. Et kënnt een am Lëtzebuergeschen e ganz flotten Owend mat Joereszäite-Gedichter vum Jos. Keup, dem Marcel Reuland, dem Tit Schroeder, dem Pol Noesen asw. maachen, déi net onbedéngt hannert deenen aus dem Däitschen oder Franséische giffe stoen ... do dann och matkréien, datt eis Sprooch mat Romantik a Gefiller émzegoe weess ... wann een si am Gréff an dobäi dat néidegt Gespier fir Rhythmus/Takt huet.

Datt aus enger ganzer Rei vu Gefillsgedichter an allen Idiomen och wonnerléif Liddercher entstane sinn, ass fir jidfer Sprooch eng gutt Saach, well esou eng kleng Spillereie bei ville vun äis fir e ganzt Liewen am Verhalt bleiwen. Näischt géint déi séllechen Zorte vu GeRapps a Rämmidämmi, déi doruechter gebläert gi fir sech ze ‘defouléieren’, mä 99% vun deene verblatze ganz schézzeg, och wann se nach esou en héige ‘Ranking’ kritt haten. Ech erlabe mir hei, iech e butzegt Fréijoersgedichtchen ze zervéieren... vläicht kann et iech gefalen:

Fréijoer

D’Fréijoer kënnt dobausse luussen.
‘t schéngt äis alles rëm méi ronn.
D’Blieder, déi sech nach verfuussen,
man sech prett fir raus an d’Sonn.

‘t kann een lo de Schnéi vergiessen;
all kleng Grëtzflack, déi nach kënnt,
packt de Stär fir gläich ze friessen,
well hien s’och am Schiet nach fénnt.

‘t gréngelst op all Beem an Hoen.
D’Fréijoersbléie man äis Freed.
D’Krukertschwärerem kumme soen,
datt et gläich rëm besser geet.

Mat der ‘Dichterei’ ass et alt esou eng Saach. Déi meescht wëllen onbedéngt hunn, datt et ‘reimt’; mä dat geet net duer, apaart wann déi Reimerei zesoe mat den Hoer erbäigezun ass; wa ganz normal gebaute Sätz gedréint, verdréint, gediebelt a gefaalt ginn, bis datt se an eng Zeil erapassen. Dat ass et ower net. Vu Rhythmus kann dann och net méi geschwat ginn, well do huet een d’Gefill, wéi wann ee fir en Tango op d’Danzpist gaang wier, an deem op eemol e Marsch, eng Walz an eng Polka dotëscht geroden. Heifir huet de Pol Pütz emol eng Kéier e flotte Saz gesot: *Du reims a wann s de vreck!* Genee dat ass et. Hie selwer, grad wéi de Pir Kremer haten d’Dichten an eiser Sprooch am Spaass wéi am lescht immens genëssen an der Schreib... et wier iwregens guer net ‘dolaanscht’, wann e jonke Mënsch sech eis zolitt Dichter giff ‘brancheweis’ op de Leesch huelen, fir eng akademesch Diplom-aarbecht ze schreiwen, an zwar vum Tun Meyer iwwer de Lentz, de Rodange an den Dicks bis bei déi hei uewen ernimmt Auteuren.

Äis ass net Eis!

Et ass net fir d’éischt, datt hei driwwer geschriwwen gëtt, watfir en ‘Énerscheed’ et am Däitschen, dem Franséischen oder dem Engleschen téscht dësen zwéi ‘Pronomen/Fürwörter’ gëtt. Am Lëtzebuergeschen ass et wierklich och esou. Huelt dach emol e ganz einfache Saz fir déi Saach kloer ze maachen:

Eis Kanner maachen äis Freed.

Unsere Kinder maachen uns Freude.

Nos enfants nous font plaisir.

Our children make us pleasure.

Dann ass et also grammatesch laanscht den Dill, wa mir deen däitlechen ‘Énner-scheed’ téscht ‘Pronom possessif an démonstratif/besitzanzeigndem an hinweisendem Fürwort’ an eiser Sprooch einfach iwwerginn! Just am Regional-Lëtzebuergesche vum Kanton lechternach ass en nach dran (éis Kanner maachen is Freed). Ass dat dann elo lerzenzielere? Dann ass et dat och bestëmmt an deene ‘klassesch’ Sproochen, déi hei uewen ernimmt sinn! Mol driwwer nodenken, wannechglift.

Eise Sprooch-Pad

Leider gëtt ze dacks iwwersinn, datt eis Sprooch eng Hellewull Ausdréck huet, déi einfach net Wuert fir Wuert an egal watfireng aner iwwersat kenne ginn. Sot dach emol zu Tréier, dir gengt no eppes ‘gammsen’ oder ‘glëschteren’; da gitt dir just grouss gekuckt! Datselwecht wier bei enger ‘Schlabäizchen’ de Fall... déi meescht vun äis mengen ower, dës Ausdréck giffe souwisou vun iergendwou aus dem Däitsche kommen. Wat ganz dacks net stëmmt; ech kann iech ower och net verrode vu wou. ☺

Dofir schéngt et engem net vu Muttwéll, datt an deene leschte KLACKEN all Kéier eng kleng Rëtsch vu Sätz stinn, déi een emol soll probéieren op däitsch/franséisch ze iwwersetzen. Dat hëlleft dësem oder deem ganz bestëmmt op d’Gefill, datt eise klengen ‘Idiom’ säin eegene Piedchen tréppelt. An domat och goldrichteg de Wee an d’Constitutioun vun eisem Land stoe kënnt; ganz gutt ass och, datt bei deerselwechter Geleeënheet eis typesch Dräi- a Méisproochegkeet mat eragehol gëtt!

Fir mol op D/F ze iwwersetzen:

Dajee, fuer elo duer.

Gëff dech net esou séier, wann déi birelen.

Hien huet sech nawell gutt druginn.

Kuck, datt ech meng Suën erëmkréien!

De Jang huet sech eng Fatzeg ginn.

De Jos huet ferm dobäigemaach.

Hënt war et déck schmeier.

‘t kumm e Wieder, an dat huet schéi geklaakt.

Ech hat deem eng drop ginn.

Dat huet hien net verquësst.

Ech hu mir Waasser an d’Gesiicht gehäit.

De Männi huet sech de Blatz aus den Ae gepiddelt

Samschdës gëtt et èmmer Schockelaskaffi.

Déi Knippercher sinn ower kleesper.

Kuck, dass du verkënnns/ewech kënns.

Filosofi?

Wann déi ‘Fléipéitercher’, déi sech èm déi däitsch Orthographie bekëmmeren sech konsequent giffe bleiwen, da misst Philosophie och esou geschriwwen gi wéi hei uwendrung; Orthographie gëtt jo dann och ‘Orthografie’! Datselwecht wier de Fall fir ‘Psikologie’, ‘Filharmonie’, ‘Fisik’ asw. Hei kann een elo soen, am Italiéineschen, dem Spuneschen oder Portugisesche giff et dee griechesche ‘ph’ jo och net ginn ... ower huet dir ewell dru geduecht, firwat? Dat huet mat historesch-politesche Kulturkonkurrenzen ze dinn! Déi hat/huet de franséischen a vrun allem den engleschen Sproochraum ower net; do gëtt einfach de sproochleche Fong vun deenen Ausdréck respektéiert! Wann een e Wuert wéi ‘Photographie’ hëlt (Fotografie), dann ass kloer, datt mir et mam griechesche ‘photon’ a ‘graphein’ ze din hun; et freet sech, firwat mir dat sollen ènnerdrécken”; an et däarf een sech och d’Fro stellen, firwat MIR am Lëtzebuergeschen dem DUDEN sollen nolafen. Näischt fir ongutt, ower, *unsere Sprache ist so wenig deutsch wie das Niederländische oder Dänische!* Memento: 10. Oktober 1941!

‘t ass Fréijoer!

Eent vun deene Gefiller, déi och bei deem Granzegste vun äis ‘eppes maachen’. Mir sinn nun emol e Stéck vun der Natur a gin, ob mir wëllen oder net, mat deem, wat si äis ze bidden huet. Et ass zimlech gelungen, wéi déi eenzel vun äis et mat de Joereszäiten hunn; déi allermeescht sinn de spéiden Hierscht an de Wanter ower net grad, fir an d’Luucht ze sprangen’, ower d’Fréijoer mécht knapps een, ‘däereg’.

An eisem Deel vun Europa gëtt et keng Sprooch, an deer net en etlech begeeschtert, vrun allem ganz romantesch Texter, dmeesch Gedichter a Liddercher iwwer d’Fréijoer ze fanne sinn; natierlch och iwwer de Summer an den Hierscht. Et kënnt een am Lëtzebuergeschen e ganz flotten Owend mat Joereszäite-Gedichter vum Jos. Keup, dem Marcel Reuland, dem Tit Schroeder, dem Pol Noesen asw. maachen, déi net onbedéngt hannert deenen aus dem Däitschen oder Franséische giffe stoen ... do dann och matkréien, datt eis Sprooch mat Romantik a Gefiller émzegoe weess ... wann een si am Gréff an dobäi dat néidegt Gespier fir Rhythmus/Takt huet.

Datt aus enger ganzer Rei vu Gefillsgedichter an allen Idiomen och wonnerléif Liddercher entstane sinn, ass fir jidfer Sprooch eng gutt Saach, well esou eng kleng Spillereie bei ville vun äis fir e ganzt Liewen am Verhalt bleiwen. Náischt géint déi séllechen Zorte vu GeRapps a Rämmidämmi, déi doruechter gebläert gi fir sech ze ‘defouléieren’, mä 99% vun deene verblatze ganz schézzeg, och wann se nach esou en héige ‘Ranking’ kritt haten. Ech erlabe mir hei, iech e butzegt Fréijoersgedichtchen ze zervéieren... vläicht kann et iech gefalen:

Fréijoer

D’Fréijoer kënnt dobausse luussen.
‘t schéngt äis alles rëm méi ronn.
D’Blieder, déi sech nach verfuussen,
man sech prett fir raus an d’Sonn.

‘t kann een lo de Schnéi vergiessen;
all kleng Grëtzflack, déi nach kënnt,
packt de Stär fir gläich ze friessen,
well hien s’och am Schiet nach fénnt.

‘t gréngelst op all Beem an Hoen.
D’Fréijoersbléie man äis Freed.
D’Krukertschwärerem kumme soen,
datt et gläich rëm besser geet.

Mat der ‘Dichterei’ ass et alt esou eng Saach. Déi meescht wëllen onbedéngt hunn, datt et ‘reimt’; mä dat geet net duer, apaart wann déi Reimerei zesoe mat den Hoer erbäigezun ass; wa ganz normal gebaute Sätz gedréint, verdréint, gediebelt a gefaalt ginn, bis datt se an eng Zeil erapassen. Dat ass et ower net. Vu Rhythmus kann dann och net méi geschwat ginn, well do huet een d’Gefill, wéi wann ee fir en Tango op d’Danzpist gaang wier, an deem op eemol e Marsch, eng Walz an eng Polka dotëscht geroden. Heifir huet de Pol Pütz emol eng Kéier e flotte Saz gesot: *Du reims a wann s de vreck!* Genee dat ass et. Hie selwer, grad wéi de Pir Kremer haten d’Dichten an eiser Sprooch am Spaass wéi am lescht immens genëssen an der Schreib... et wier iwregens guer net ‘dolaanscht’, wann e jonke Mënsch sech eis zolitt Dichter giff ‘brancheweis’ op de Leesch huelen, fir eng akademesch Diplom-aarbecht ze schreiwen, an zwar vum Tun Meyer iwwer de Lentz, de Rodange an den Dicks bis bei déi hei uewen ernimmt Auteuren.

Äis ass net Eis!

Et ass net fir d’éischt, datt hei driwwer geschriwwen gëtt, watfir en ‘Énerscheed’ et am Däitschen, dem Franséischen oder dem Engleschen téscht dësen zwéi ‘Pronomen/Fürwörter’ gëtt. Am Lëtzebuergeschen ass et wierklich och esou. Huelt dach emol e ganz einfache Saz fir déi Saach kloer ze maachen:

Eis Kanner maachen äis Freed.

Unsere Kinder maachen uns Freude.

Nos enfants nous font plaisir.

Our children make us pleasure.

Dann ass et also grammatesch laanscht den Dill, wa mir deen däitlechen ‘Énner-scheed’ téscht ‘Pronom possessif an démonstratif/besitzanzeigndem an hinweisendem Fürwort’ an eiser Sprooch einfach iwwerginn! Just am Regional-Lëtzebuergesche vum Kanton lechternach ass en nach dran (éis Kanner maachen is Freed). Ass dat dann elo lerzenzielere? Dann ass et dat och bestëmmt an deene ‘klassesch’ Sproochen, déi hei uewen ernimmt sinn! Mol driwwer nodenken, wannechglift.

Eise Sprooch-Pad

Leider gëtt ze dacks iwwersinn, datt eis Sprooch eng Hellewull Ausdréck huet, déi einfach net Wuert fir Wuert an egal watfireng aner iwwersat kenne ginn. Sot dach emol zu Tréier, dir gengt no eppes ‘gammsen’ oder ‘glëschteren’; da gitt dir just grouss gekuckt! Datselwecht wier bei enger ‘Schlabäizchen’ de Fall... déi meescht vun äis mengen ower, dës Ausdréck giffe souwisou vun iergendwou aus dem Däitsche kommen. Wat ganz dacks net stëmmt; ech kann iech ower och net verrode vu wou. ☺

Dofir schéngt et engem net vu Muttwéll, datt an deene leschte KLACKEN all Kéier eng kleng Rëtsch vu Sätz stinn, déi een emol soll probéieren op däitsch/franséisch ze iwwersetzen. Dat hëlleft dësem oder deem ganz bestëmmt op d’Gefill, datt eise klengen ‘Idiom’ säin eegene Piedchen tréppelt. An domat och goldrichteg de Wee an d’Constitutioun vun eisem Land stoe kënnt; ganz gutt ass och, datt bei deerselwechter Geleeënheet eis typesch Dräi- a Méisproochegkeet mat eragehol gëtt!

Fir mol op D/F ze iwwersetzen:

Dajee, fuer elo duer.

Gëff dech net esou séier, wann déi birelen.

Hien huet sech nawell gutt druginn.

Kuck, datt ech meng Suën erëmkréien!

De Jang huet sech eng Fatzeg ginn.

De Jos huet ferm dobäigemaach.

Hënt war et déck schmeier.

‘t kumm e Wieder, an dat huet schéi geklaakt.

Ech hat deem eng drop ginn.

Dat huet hien net verquësst.

Ech hu mir Waasser an d’Gesiicht gehäit.

De Männi huet sech de Blatz aus den Ae gepiddelt

Samschdës gëtt et èmmer Schockelaskaffi.

Déi Knippercher sinn ower kleesper.

Kuck, dass du verkënnns/ewech kënns.

Filosofi?

Wann déi ‘Fléipéitercher’, déi sech èm déi däitsch Orthographie bekëmmeren sech konsequent giffe bleiwen, da misst Philosophie och esou geschriwwen gi wéi hei uwendrung; Orthographie gëtt jo dann och ‘Orthografie’! Datselwecht wier de Fall fir ‘Psikologie’, ‘Filharmonie’, ‘Fisik’ asw. Hei kann een elo soen, am Italiéineschen, dem Spuneschen oder Portugisesche giff et dee griechesche ‘ph’ jo och net ginn ... ower huet dir ewell dru geduecht, firwat? Dat huet mat historesch-politesche Kulturkonkurrenzen ze dinn! Déi hat/huet de franséischen a vrun allem den engleschen Sproochraum ower net; do gëtt einfach de sproochleche Fong vun deenen Ausdréck respektéiert! Wann een e Wuert wéi ‘Photographie’ hëlt (Fotografie), dann ass kloer, datt mir et mam griechesche ‘photon’ a ‘graphein’ ze din hun; et freet sech, firwat mir dat sollen ènnerdrécken”; an et däarf een sech och d’Fro stellen, firwat MIR am Lëtzebuergeschen dem DUDEN sollen nolafen. Náischt fir ongutt, ower, *unsere Sprache ist so wenig deutsch wie das Niederländische oder Dänische!* Memento: 10. Oktober 1941!